

СЕРГЕЙ ЕСЕНИН КОБИЛЕШКИ КОРАБИ

Превод от руски: Иван Николов, 1984

chitanka.info

Щом вълкът подивее съвсем,
ще завие към облаците продрани.
Кобилите тръгват с разпран корем,
като черни платна са враните.

Няма в снежната кашлица-смях
да забие нокти лазура,
златохвойния листопад
под величнен вопъл се шура.

Вие чухте ли? Чухте ли звънък звук?
Слиза утрото в коларските пътища.
С изпосечени длани сте тук,
но гребете към далечното бъдеще.

Плувайте в синята вис
с огласени от грак небосклони!
Скоро бяло дърво ще отрони
на главата ми жълтия лист.

Мен ли викаш, поле, в утринта?
Или сънища виждам щастливи —
като конница тича ръжта,
изпреварила къщи и ниви.

Не ръжта, а вихрушка подскоква,
блъска портите без надежда.
Даже слънцето, смръзната локва,
като пикоч на кон ми изглежда.

Кой е тук? Или ти, моя Рус?

*Кой с черпака снега ти отмята?
Надалеч в простора ти пуст
гладни псета ръфат зората.*

*Не мечтаят за оня свят те —
тук, при хората, в топлото, в задуха.
Даде бог на вълчица дете,
а човеците го изядоха.*

3

*О, кого да възнея от скръб
под зора като трупна проказа?
Виждете, гледайте — женския пъп
като трето око се показва.*

*Ей го — цъкли се — като луна,
да открие по-месести кости.
Станах смешен, че с вещица
съм възпявал очаквани гости.*

*И къде са светци и апостоли,
взрени в бозки от светлина?
Щом се жениш, поете, просто
избери си овца за жена.*

*Причестявай се с вълна и плесен,
но словесния восък пази.
Смъква пръстени хищната есен
от ръцете на всички брези.*

4

*Зверове, зверове, приближете до мен,
изплачете се в чашките на моите длани!
Докога този месец студен,
ще излъчва облаците продрани?*

Кучета-братя и кучки-сестри,
хората спрямо мен не са толкова кротки.
Не искам кобилешки кораби и дори,
сврачешки платноходки.

Ако гладът в разрушения град
за косата ме улови —
ще си изям половината крак,
половината яжте вий.

Нямам нужда от никого аз,
по-добре да умра като куче,
отколкото камък да вдигна и с бяс
моят брат полудял да улуча.

5

Аз бих пял, аз бих пял, аз бих пял!
Ни коза, ни овца ще отмина.
Ако има причина за жал
и за смях се намира причина!

Дай ни радост — ябълка свежа
и разбойнишки вик отривист.
Есента по градински ще среже
на главата ми жълтия лист.

Есента скита с боси нозе,
гложга вятърът жълти листа.
Всичко имал и нищо невзел,
преживява поетът в света.

Само кравите нежно ласкай
и се вслушва в житния клас.
Съскай, сърп на стиха ми, докрай!
С цвят засипвай ме, Слънце-храст!

1919

Издание: Сергей Есенин. Стихотворения. Поемы. Издательство „Народна култура“, 1984

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.